



KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

HISTORIA ARCHITEKTURY WSPÓŁCZESNEJ

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

III/5

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Ćwiczenia

0

Laboratoria

15

Projekty/seminaria

0

Inne (np. online)

0

Liczba punktów ECTS

3

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab inż. arch. Piotr Marciniak

e-mail: piotr.marciniak@put.poznan.pl

Wydział Architektury ul. Jacka Rychlewskiego 2,

61-021 Poznań

tel: 665-33-21

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab inż. arch. Piotr Marciniak

e-mail: piotr.marciniak@put.poznan.pl

Wymagania wstępne

Wiedza:



- podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej
- podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych

Umiejętności:

- wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych
- student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł

Kompetencje społeczne:

- zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

1. przedstawienie stanu wiedzy na temat najważniejszych kierunków i nurtów we współczesnej architekturze i urbanistyce
2. poznanie najważniejszych tendencji teoretycznych istotnych dla twórczości architektonicznej drugiej połowy XX wieku oraz początku wieku XXI
3. prezentacja i krytyczna analiza wybranych realizacji oraz najważniejszych dzieł architektury europejskiej i światowej
4. omówienie sylwetek wybitnych twórców architektury współczesnej
5. uzyskanie umiejętności kreatywnego spojrzenia na przestrzeń historyczną i twórczą interpretację najważniejszych zjawisk architektonicznych

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- B.W1. teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;
- B.W2. historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

Umiejętności

- B.U1. integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich;
- B.U2. dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;



Kompetencje społeczne

B.S1. formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;

B.S2. rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów z przedmiotu Historia architektury współczesnej kończy się egzaminem. Studenci otrzymują listę obowiązujących zagadnień egzaminacyjnych oraz tematów rysunkowych. Przewidziane są dwa egzaminy sesyjne, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Egzamin z przedmiotu Historia architektury współczesnej jest pisemny; jego integralną częścią jest sprawdzian umiejętności rysunkowych oraz kojarzenia i rozpoznania planów oraz najważniejszych budynków i zespołów przestrzennych prezentowanych w ramach wykładów. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie laboratorium (seminarium) z tego przedmiotu, potwierdzone wpisem w systemie eProto.

Ocena formująca

- ocena wiedzy oraz prezentacji pracy semestralnej na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja; ocena pracy semestralnej

- oceny z przygotowanych prezentacji problemowych

- ocena z kolokwium

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

- ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego, stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe)

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykład:

1. Wstęp: warunki zaliczenia przedmiotu wykładów. Literatura przedmiotu. Podstawowe informacje dotyczące periodyzacji oraz głównych nurtów i kierunków w architekturze współczesnej.

2. Le Corbusier i wpływ jego twórczości na architekturę współczesną. Działalność teoretyczna: Modulor. Najważniejsze realizacje: Plan Voisin, Unite d'Habitation w Marsylii - punkt zwrotny współczesnej architektury mieszkaniowej, kaplica Notre-Dame-du-Haut w Ronchamp.

3. Modernistyczna spuścizna architektury powojennej. IV Kongres CIAM. Le Corbusier - domy w Bordeaux, Działalność Ludwig Miesa van der Rohe w Stanach Zjednoczonych: Illinois Institute of



Technology, Seagram Building, Farnsworth House; Philip Johnson: Glass House, Richard Neutra, Dom Kaufmanna; Egon Eiermann, Centrum Dystrybucyjne Neckermann; Gwathmey Siegel: willa Haupt.

4. Styl międzynarodowy i jego recepcja w świecie. Osiedle Weissenhof w Stuttgarcie. Mies van der Rohe: Pawilon Niemiecki na Wystawie w Barcelonie, willa Tugendhat w Brnie; Erich Mendelsohn, Columbus House w Berlinie; Skidmore, Owings and Merrill: Lever House w Nowym Jorku, Arne Jacobsen.

5. Brutalizm - niezafałszowana ekspresja materiałów (Alison i Peter Smithsonowie, Louis Kahn, Paul Rudolph, Marcel Breuer). Strukturalizm przestrzenny (Aldo van Eyck, Herman Hertzberger, Piet Bloom).

6. Europejski racjonalizm - idee rozumu i logiki XX wieku. Działalność Aldo Rossiego: kompleks mieszkalny w Mediolanie, cmentarz San Cataldo w Modenie, Bonnenfanten Muzeum w Maastricht. Twórczość Oswalda Mathiasa Ungersa i Mario Botta: Casa Rotunda, szkoła średnia Morbio Inferiore. Luis Barragan, Andres Casillas.

7. Architektura skandynawska. Najwybitniejsze realizacje Alvar Aalto: willa Meirea, sanatorium przeciwgruźlicze w Paimio, Helsinki University of Technology, ratusz w Säynätsalo. Kaija i Heikki Siren, Rauli Pietila, Jorn Utzon).

8. Architektura skandynawska. Najwybitniejsze realizacje Alvar Aalto: willa Meirea, sanatorium przeciwgruźlicze w Paimio, Helsinki University of Technology, ratusz w Säynätsalo. Kaija i Heikki Siren, Rauli Pietila, Jorn Utzon).

9. Redukcja środków wyrazu. Minimalizm i neomodernizm (Tadao Ando, Dominique Perrault, Peter Zumtor, Herzog & de Meuron, Alberto Campo Baeza/).

10. Architektura hi-tech oraz estetyka maszyny. Twórczość Buckminster Fullera oraz grupy Archigram. Teorie metabolistów japońskich. Wpływ technologii na architekturę współczesną. Konkurs na Centrum Pompidou w Paryżu.

11. Architektura hi-tech c.d. Twórczość najwybitniejszych przedstawicieli hi-tech w Europie i na świecie: Cesara Pelli, Kevina Roche, Renzo Piano, Richarda Rogersa, Normana Fostera, Nicolasa Grimshawa.

12. Megastruktury i budynki wysokościowe w Europie i na świecie. Współczesne realizacje: Minoru Yamasaki, Pei Cobb Freed, Skidmore, Owings and Merrill, Kohn Pedersen Fox, Helmut Jahn, Cesar Pelli, Loeb, Schlossman & Haecl.

13. Odrodzenie klasycyzmu. Postmodernizm w architekturze. Definicja, terminy, myśl teoretyczna. Główne nurty i cechy wg. Jencksa. Urbanistyka postmodernistyczna wg. Leona Kriera. Najważniejsze realizacje (Robert Venturi, Richardo Bofill, Philip Johnson, Michael Graves, Richard Meier). Nowy Ekspresjonizm.

14. Dekonstruktywizm w architekturze. Doświadczenia filozoficzne Jacques Derrida. Wybrane realizacje w Europie i na świecie: Peter Eisenman, Bernard Tschumi, Frank Gehry, Daniel Libeskind, Coop Himmelblau, Zaha Hadid.



15. W harmonii z naturą - tendencje organiczne w architekturze współczesnej. Architektura ekologiczna i wernakularna; regionalizm i bionika (Hugio Haring, Hermann Finsterlin, Hans Scharoun, Joseph Neutra, John Utzon, Eero Saarinen, Rudolf Steiner, Imre Makovecz, Erik Asmussen, Bruce Goff).

Seminarium (laboratorium):

- Praca indywidualna lub w niewielkich zespołach (2-3 osoby), obejmująca prezentację wybranych idei projektowych oraz opis ich realizacji.
- Poszerzenie wiedzy na temat najciekawszych realizacji we współczesnej architekturze.
- Ćwiczenie krytycznej analizy na podstawie przedstawionego materiału. Porównanie idei i doświadczeń architektury i urbanistyki w Polsce i na świecie.
- Rozwijanie umiejętności prowadzenia dyskusji, wyrażania opinii, formułowania wniosków i poglądów na temat architektury współczesnej.
- Ćwiczenie krytycznej analizy na podstawie przedstawionego materiału. Rozwijanie umiejętności prowadzenia dyskusji, wyrażania opinii, formułowania wniosków i poglądów na temat architektury współczesnej.

Metody dydaktyczne

1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną, oparty na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy.
2. Laboratorium problemowe wraz z konwersatorium, oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy; prezentacja multimedialna oraz interpretacja omawianej problematyki .
3. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Ch. Jencks, Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1984.
2. Ch. Jencks, Architektura późnego modernizmu, Warszawa 1985.
3. Ch. Jencks, Ruch nowoczesny w architekturze, Warszawa 1987.
4. A.Szymiski, S.Latour, Rozwój współczesnej myśli architektonicznej, Warszawa 1985.
5. P. Jodidio, Nowe formy. Architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku, Warszawa 1998.
6. D. Ghirardo, Architektura po modernizmie, Toruń 1999.
7. A. Cymer, Architektura w Polsce 1945-1989, Warszawa 2018
8. E-skrypt dla przedmiotu „Historia architektury współczesnej“.



Uzupełniająca

1. Kenneth Frampton, Modern Architecture: a critical history, 1992 (2000).
2. William jr.Curtis, Modern architecture since 1900, London 2000.
3. James Steele, Architecture Today, 1997.
4. Marciniak P., Doświadczenia modernizmu. Architektura i urbanistyka Poznania w czasach PRL, Poznań 2010.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	81	3,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	49	2
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹		

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności